

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gergely Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen jogviszony megszüntetésének jogellenessége és járulékai iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.1926/2004. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.634.039/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. május 7. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.634.039/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 30.000 /harmincezer/ forint és 6.000 /hatezer/ forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkaviszonya közös megegyezéssel történt megszüntetésére kötött megállapodás akarathiba miatti érvénytelensége, valamint az Mt. 3. § (1) bekezdésébe ütközés miatt semmissége megállapítását, és a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményei alkalmazását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2.M.1926/2004/20. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes elektromos üzemeltető munkakörben dolgozott az alperesnél, és a felek 2004. március 12-én megállapodást kötöttek a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére. A felperes a 2004. március 19-én kelt nyilatkozatában közölte az alperessel, hogy a megállapodást az Mt. 7. §-a alapján megtámadja, miután annak

aláírásakor egy korábbi munkabalesetéből eredően keresőképtelen volt, így "tisztá tudatállapot" hiányában nem volt alkalmas a jognyilatkozat aláírására. Ezen túlmenően arra is hivatkozott, hogy az alperes ezt az állapotát kihasználva jogellenes fenyegetéssel vette rá az aláírásra.

A felperes 2004. április 9-én nyújtotta be keresetét, amelyben jogellenes fenyegetésre, valamint a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelménye megsértése miatti semmisségre hivatkozott. Előadta, hogy az alperes rendőrségi feljelentéssel fenyegette meg, ha nem írja alá a megállapodást, továbbá a munkáltató valós célja a felmondási járandóságok megfizetésének elkerülése volt.

A munkaügyi bíróság nem találta bizonyítottnak az alperes rendeltetésellenes joggyakorlását. Az első fokú eljárásban beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményt aggálytalannak ítélte meg abban, hogy a felperes a megállapodás megkötésekor a valódi akaratának megfelelő magatartás tanúsítására képes állapotban volt. Ezt támasztotta alá a 2005. október 17-én kelt pszichológiai szakvélemény, valamint H. M. tanú vallomása is.

A felperes által hivatkozott jogellenes fenyegetéshez tartozó tényállásként a munkaügyi bíróság megállapította, hogy a 2004. március 12-ei megállapodást a felek azt követően írták alá, hogy az alperesi biztonsági szolgálat 2004. március 6-án a felperes által vezetett tárgyoncán a vezetői ülés előtt esőkabáttal letakarva talált egy hajtóműves villanymotort, míg a platón egy rossz íróasztal és fiókok voltak elhelyezve. A felperes nem rendelkezett engedéllyel a villanymotor leszerelésére és elszállítására, továbbá korábban 2002. június 29-én is hasonló cselekményt követett el, amikor félreérthető körülmények között oldószer regeneráló villanymotort szerelt le. A perbeli megállapodás aláírása előtti napon az alperes ezzel megbízott vezetői tájékoztatták a felperest, hogy meg kívánják szüntetni a munkaviszonyát, és kilátásba helyezték a rendkívüli felmondást, vagy ehelyett a közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetést, de szóba került a rendőrségi feljelentés is.

A munkaügyi bíróság megállapítása szerint az alperes magatartása nem minősült jogellenes fenyegetésnek, mivel kizárólag jogszerű következményeket helyezett kilátásba, a megbeszélések - bár kínosak voltak - nyugodt hangnemben zajlottak, a felperes megfelelő időt kapott a döntésre, a kapott tájékoztatás alapján szabad akaratából döntött a közös megegyezés mellett. A munkaügyi bíróság a perbeli megállapodás megkötése körülményei értékelésénél az időmúlásra is tekintettel figyelmen kívül hagyta a 2002-ben történt eseményeket.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság 55.Mf.634.039/2006/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a keresetváltoztatás tilalmába ütközésre utalással nem vizsgálta a tévedésre vonatkozó felperesi fellebbezési előadást. Kiemelte, hogy a per adatai nem voltak ellentmondásosak a felperes által hivatkozott fenyegetés fennállásának hiányára vonatkozóan. A másodfokú bíróság az e körbeni tényállással, és a levont jogi következtetéssel egyetértett. Alaptalannak találta az első fokú perki költség eltúlzott mértékére vonatkozó felperesi fellebbezést is.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogellenes fenyegetés hiányára vonatkozó első- és másodfokú ítéleti következtetést sérelmezte a bírói gyakorlatra utalással, és kérte a keresetének helyt adó határozat hozatalát. Tévesnek találta a BH 1998.50. számú jogesetre történt elsőfokú ítéleti hivatkozást, mivel a hivatkozott jogeset a rendkívüli felmondás kilátásba helyezésére vonatkozik. Ezzel szemben a fellebbezésében is hivatkozott BH 1999.348. számú eseti döntésben kifejtettek alkalmazandók, mely szerint a rendőrségi feljelentés kilátásba helyezése a kényszerítés büntetnének kísérletét valósítja meg. Előadása szerint jelen esetben egy újabb rendőrségi eljárás miatti félelmében írta alá a megállapodást, a későbbi rendőrségi vizsgálat viszont alaptalannak találta "a vádakát".

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében a Pp. 272. § (1) bekezdésében előírt határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta a jogerős ítéletet. A felperes felülvizsgálati kérelme a jogellenes fenyegetés, mint az Mt. 7. § (2) bekezdésében szabályozott, és a megállapodás megtámadására alapot adó körülmény hiányával kapcsolatos jogerős ítéleti következtetést támadta.

A felülvizsgálati kérelem nem vitatta azt a jogerős ítéleti tényállást, amely szerint 2004. március 6-án a biztonsági szolgálat ellenőrizte a villanyszerelők targoncáját, amelyet a felperes vezetett, a platón egy íróasztal volt, míg a vezető ülés előtt egy esőkabáttal letakarva találták meg a 1435454 számú SOGN 224 típusú hajtóműves villanymotort. A biztonsági szolgálat kérdésére a felperes azt mondta, hogy a villanymotort, mivel régóta egy épület mögött volt elhelyezve, hulladéknak tekintette. A motor a Porformátor üzemből leszerelt csomagológép tartozéka volt, a

felperes nem kapott engedélyt az elszállításra. A felperest a biztonsági szolgálat jelzése alapján 2004. március 11-én az alperes meghallgatta. Az erről felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes azt adta elő, hogy a villanymotort "állagának megóvása érdekében és szakmai érdeklődésből szerelte le". A jegyzőkönyv tartalmazta a szakmai felettes nyilatkozatát, mely szerint a villanymotor leszerelését semmi sem indokolta, erre vonatkozó utasítást a felperes nem kapott. A felperes a meghallgatásáról felvett jegyzőkönyvet aláírta. A jegyzőkönyv már utalt az esetleges feljelentésre, és a munkaviszony azonnali megszüntetése lehetőségére.

Az előbbi meghallgatást és a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó tájékoztatást követően, 2004. március 12-én került sor a felek között arra a megbeszélésre, amelynek során aláírták a per tárgyát képező megállapodást a közös megegyezéssel történő munkaviszony megszüntetéséről. Az ismételt megbeszélésen az előző napon tett nyilatkozatokra hivatkozással a felperest megkérdezték, miként döntött, és azt a választ adta, hogy a közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetést választja.

Az előbbi tényállás alapján az eljáró bíróságok törvénysértés nélkül állapították meg, hogy az alperes eljárása nem minősült jogellenes fenyegetésnek.

Nem jelent jogellenes fenyegetést, ha a munkavállaló vétkes kötelezettségszegése, vagy egyéb szabálytalan magatartása miatt a munkáltató jogszerű eljárást (rendkívüli felmondást, illetve fegyelmi eljárást) helyez kilátásba a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése elfogadásának hiányában (BH 1998.50.; BH 2002.74.). A büntetőeljárás munkáltató általi kezdeményezése az adott tényállás mellett úgyszintén jogszerű volt. A nyomozó hatóság a határozatával azért döntött a nyomozás megszüntetéséről, mivel a lopást nem látta megállapíthatónak. Az indokolás szerint a lopás csak szándékosan és célzatosan követhető el, a felperes szándéka hiányzott, ennek ellenkezőjét bizonyítani nem lehetett. A büntetőeljárás utólagos megszüntetése az előbbi tényállás mellett nem tette jogszerűtlenné az alperes eljárást, az eljáró bíróságok törvénysértés nélkül állapították meg a jogellenes fenyegetésre alapított megtámadás sikertelenségét, a kényszerítésre vonatkozó felperesi érvelés alaptalanságát. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt eseti döntés jelen ügyben nem alkalmazható, mivel egy büntetőeljárásban a nyomozás során felmerült kényszervallatás miatti feljelentéssel kapcsolatos.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az adott ügyben még irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2008. május 7.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő